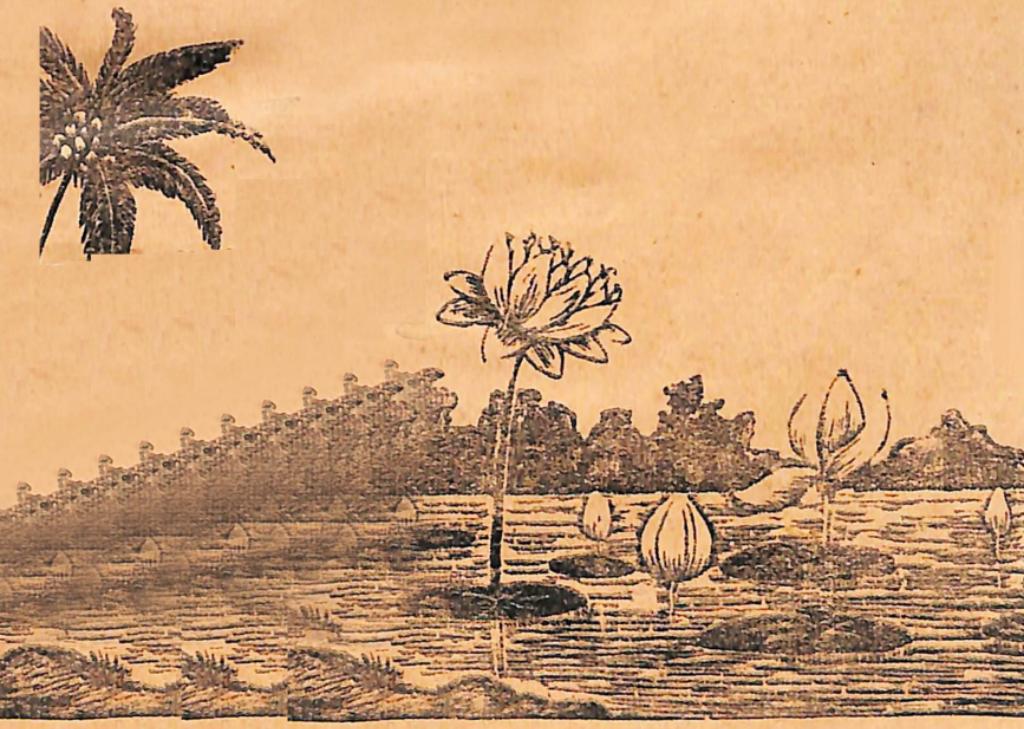

പ്രത്യേകം

വള്ളുരോമ

PPBD
കുമ്പലാലകു സുജീയൻ
കിൽവന്നൽപുരം 1

പാതമ്പള്ളി

ഗ്രഹകത്വാ:
വള്ളുതേതാദി

കമലാലയാ ബുക്കിൾപ്പ്.
തിരുവനന്തപുര.

1955]

ഡിംഗ് 1 ക. 4 ലൈംഗ്

കാലാംപതിയ്യ് ११३१ (1955)

പുനാധകമരിപ്പ്

ആദർശസൂന്ദരങ്ങളിൽ സാഹിത്യസൂരിലഭ്യങ്ങളുമായ പല ഭാഗങ്ങളിലും പുരാണങ്ങളിൽ വരങ്ങുവിൽ നഥക്കും വാന്മാവാൻകഴിയും. “ആവിഷ്ടമരംമാപുരാണം” ത്രിത്യനീണം എതാദുങ്ഗങ്ങളായ ചില ഭാഗങ്ങൾ എടുത്തു സമാഹരിച്ചു് ഇതാം സഹാദ്ധരാഫ സജ്ജനങ്ങൾക്കു് ശ്രോവരമായിത്തീരുന്നു. നദ്യാപദ്മാരമായിട്ടു് വാഗിശ്രപരിയും ചൊംബങ്ങളിൽ പ്രസ്തുതാവിഷ്ടമരം തന്ത്രങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ‘സമപ്പിക്കുന്നതു്’!!

ആ ഭാഗങ്ങളിലെ പരിഭ്രാംകനായ കവിസാർ ലൈമൻ വള്ളുതേരാറു കൈരളിക്കു് അഭിമാനഭാജനവും ആരാധ്യാരമാണ്. കൈരളിഭാഷയുടെ പേരും പേരിമയും പ്രസ്തുതമഹാകവിമുലം വിദേശരാജ്യങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതാശാലയിൽ കൈളു ഭവ്യതയും ദിവ്യതയും കൈരളിഭാഷാഭിജ്ഞന്മാരുടെ ഒട്ടരെ ആകാശിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. ‘പത്മദളം’ ത്രിനേരു സൗന്ദര്യവും സൗരഭ്യവും ആസപദിക്കവാൻ സഹാദ്ധരാക്കുന്നതു. ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു, ബാലകമാരുടെ രസനാറങ്ങളിൽപ്പോലും ഇരു കാവ്യലക്ഷ്മീക്കും ക്ഷണിന്തുപുരങ്ങൾക്കു കീളം അടമാറു് വിശ്രപാകാംക്കാഡായി നന്ത്രനംചെയ്യുടെ എന്നു് ആശംസിച്ചുകൊണ്ടും ഇരു പുസ്തകത്തെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുണ്ട്.

പ്രസാധകമാർ.

വിഷയങ്കരമണിക

1. അഭീഷ്ടസില്പി.
2. എൻതിതികൾ സുഖം?
3. രാമചന്ദ്രൻ.
4. കാലവും കമ്മവും.
5. മാതൃവിലാപം.
6. മുദാവന്നതിലെ ഗോപാലൻ.
7. നീതിവാക്യം.
8. പീരതങ്ങളി.
9. വനവർണ്ണന.
10. സതീരത്തം.
11. അധികിയിൽക്കിന കേറ്റീടുക്കെന്ന നീ..
12. ഒരു യുദ്ധരംഗം.
13. സിതാപരിത്യാഗം.
14. ഫേഡിംകൾ നഗരം.
15. ശ്രൂപസന്ദേശം.

—(*)—

പഠിക്കു

അഭീഷ്ടസിദ്ധി

(മെരുങ്ങുവി രീതി)

നാരട ദേവംഗ്നിവയ്ത്വന്തരാജിനം
ചപാരകാ പത്രനം ചെന്നണ്ണത്താൻ,
വിണ്ണിലെ ക്ലൈറ്റു ക്ലൈം കൈകൈബാണ്ണ
ചുണ്ണാർക്കാക്ഷരന ക്ഷാഖവാനായ്
ആഗത നാകിയ താപസങ്ഗാട്ടന്ന
സപാഗത മെന്നോതിസ്സുച്ചിനയൻ,
'അർഘ്യമിതാ, ഇതാ പാലു'മെന്നിങ്ങനെ
സൽക്കരിച്ചുകുന്ന നാസനവും.

ചില്ലാങ്ങന്നപരമാരമാ യർച്ചിച്ചാ—
നബ്രജ്ഞസഞ്ചയം മാമുനീന്തന്ന
ആയതു ഭാഗിച്ചു നൽകിനാന്തരീര—
ശ്രായിരമംഗനമാക്ക കൂദാശൻ;

എന്നാലക്കുട്ടത്തിൽ ഗുംഗ സത്യഭാഷയെ-
യിരിക്കാനും മറന്നോയി!

അങ്കയാൽ കുല്ലയ്യ് ക്രോധനിക്കേതനാ-
വുകിനാർ തോഴിമാരൊത്താദ്ദേവി;

കയ്യിലെത്തണാർ മുവങ്ങോട്ടുപ്പിച്ച
തീയേരിവിൻ്റുകൾ വിട്ടുന്നുമനേൽ;

താർമ്മവം കൈത്താരിൽച്ചുയ്യ്ചു മനോജ്ഞാംഗി
താമരക്ക്ലാനെ ധ്രാനംവെള്ളാർ;

ചടനച്ചുരാട്ട തോഴിയാർ താർക്കയ്യിൽ-
നിനമേടിച്ച. തന്ന നെബ്ബിൽപ്പുരീ,

നീനായ്ത്തുടച്ചുകളിഞ്ഞാർ; കിടക്കമേൽ-
നിന്നപിടയ്ക്കിടെ വീണാരണാർ;

വീണ്ടുംതലയിണതനേൽ മുവംചേഹത്ത്
നീണജവിൻ്റേം കിടന്നകൊണാർ

അലുക്കിലഞ്ഞത്തി മാധവൻ, മിണാല്ലൈ-
നാളീജനങ്ങളോ ടാംഗ്രൂംകാട്ടി,

അലോല നേതൃതവ് ചാരത്തിൽനോ, ത
താലവുന്നതെത്തയെട്ടു താൻ താൻ

പരമദിഷ്ടം

മെല്ലവേ മെല്ലവേ വീഴിത്തുടങ്ങിനാൽ
തെല്ലാങ്ങ പുഞ്ചിരി തുകിക്കാണ്ടേ.

എന്തീസ്സുഗന്ധമെന്നാളിയെ വീക്ഷിക്കേ,
ഹന്ത, ലോങ്കിഗരനക്കാങ്കയാലേ

നന്നന്നരച്ചു കലങ്ങിയ കണ്ണകളിൽ
നിന്നത്രവാക്ക്യായ് തന്മരാട്ടി.

പ്രേമകോപത്താൽ വിറയ്ക്കുന്ന ചുണ്ടുമായ—
കോമളവക്രിം കനിച്ചുനിന്നാർ;

ചെറുസമയമ ചുപ്പതിൽ കൊങ്കാലാർ
മരുരാരേതേതയും, നോക്കിനിന്നാർ.

ഓമക്കയ്ക്കിനു, തന്നിൽനിന്നുപ്പാഴും.
പ്രേമകാപാശ്രൂ പൊഴിഞ്ഞിരുന്നു;

ഇടീവരത്തിന്റെ രണ്ടുഭുജങ്ങളിൽ—
നിന്നത്രം നീരെന്നപോലേ.

ആമുഖാബ്ദിജ്വലതമായ കണ്ണരിങ്ങ—
കൈമലൾ കൊണ്ട ഗ്രഹിച്ചവേഗാൽ

ആംവിശ മാറ്റു വെച്ചുതേച്ചു, നോമൽ
കേഴ്വതെന്നിനെന്നാൽ കേരീയരൻ.. .

കണ്ണീർത്തുവരം ചൊന്നാരി: ‘ഭവാനെന്നേൻറ
തന്നെയെന്നാതെ ഞാൻ നാന്നീപ്പുണ്ടു;

ഇന്നാറിന്തീടിനേൻ, കുട്ടിലെഡനിവ—
ഈനേ ഭവാനക്കു ഭാവമെന്നായോ!

കാർവ്വന്നും ചൊല്ലിനാ‘നല്ലത്കൊണ്ടംഗങ്ങൾ
വേദുന്നതായിട്ട് തോന്നുമോ;

കല്പ്പാണി, കാരണമെന്താണോ’ നീയേവം
വല്ലായു തേട്ടവാൻ മല്ലനേതു?

സത്യലുത്താമനാം തേതാവിനോടമ
സത്യാംഭവി തുറന്നചൊന്നാരി:—

‘നാരഭൻ നൽകിയ മനാര പുജ്ജങ്ങൾ
ക്രിറവക്ക് കൊടുത്തു ഭവാൻ;

എന്നക്കെല്ലീക്കയാണല്ലോ ചെയ്ത—
ങ്ങൾനു കേട്ടുണ്ട് ചീരിച്ചുകൊന്നും

സത്യയെ സ്ഥാപിച്ചു, യാക്കാനരച്ചിട്ട്
പത്രമേറുന്നുംസ്ഥരിച്ചുാൻ

തയ്ക്കണം വന്നെത്തി നിന്നാൻ തിരുമ്പി—
ലാഡതക്കിയാം വെന്നതേയൻ;

‘പ്രത്മദാളം

നില്പാതാവാഹനമേരി അജനാർദ്ദനൻ
വല്ലഭയോട്ടര ചെയ്തുകൊണ്ടാൻ:—

‘ഭാഗമേ, നീകോപിക്കവേണ്ടി: നിന്നക്കായും ഞാൻ
സാമര നിന്റേനോട്ക്കമാടി,
കല്പന്തരത്തെ നീൻ മറഞ്ഞു നട്ടിടാ—
മിപ്പിച്ചേയ്ക്കുക മാസ്തു ഭേദോ!

എവം പ്രതിജ്ഞയെ ചെയ്യാത്തപോയും വിശ്വാസം—
ഞാ, മുത്രവെവരിതൻ ചാരത്തെത്തി;

കല്പക മുക്ഷത്തെ യാചിച്ചാനപ്പുതൻ;
അപ്പോഴിത്തേരു കമിച്ചു രങ്കൻ:—

‘ദേവലോകത്തിലെ മുക്ഷമിത്ര വിശ്വാ,
ഭ്രവിക്കൽ കൊണ്ടപോകാവതല്ലാ!

എന്നതിൽ കോപമിയന്ന മഹാഭാജി—
നിന്റേസഹായര നത്യർജ്ജിതൻ

മുക്ഷത്തെ വേരേംടക്കിപ്പറിച്ചുടൻ
തുക്ഷസുതന്നർ പുരത്തുവെച്ചാൽ,

വെന്നലോ ദന്നര മനിദ്വിഞ്ഞനാ—
മുന്പരകോൻ വഞ്ഞമെട്ടത്തുവീണി,

പാതമദ്ധ്യം

വെയ്ക്കുക കല്പക രൂക്ഷിതൈത്തൈന്നര-

ശ്രദ്ധയമാനന്ദ നേക്കയച്ചു

വള്ളൈത്ത മാനിപ്പും ഇവലെണ്ണവെടി-

നെന്തുജ്ഞവനായിത്തിരിച്ചു താർക്ക്ഷ്യൻ.

ആമട്ടിൽ പ്രാരക യധ്യക്ഷ, വിശ്വരം

ഭാമതൻ ഗേഹത്തിൽ നട്ടാൻ തുള്ളുൻ.

എതിരീക്കൽ സ്ഥാനം?

വിത്തമുണ്ടാക്കവാൻ ഭിവ, മുണ്ടാക്കിയാ-

ലറു രക്ഷിക്കവാൻ ഭിവമതിന്നവിധം;

നാശം വെക്കക്കിൽ ഭിവം; ചീലവുവ-

നോഗ്രിയാൽ ഭിവം; ധനത്തിലുണ്ടാ സ്ഥാനം?

എററത്തിലുള്ളം.മയക്ഷ, മീറക്കത്തി-

ലേറാം മനസ്സാപമുണ്ടാക്കി വെച്ചിട്ടും

സന്ധാദനത്തിലും ക്ലേശമേല്പിക്ഷ,മീ-

സന്ധാത്തുകൊണ്ടു സ്ഥാപാപ്പിയെങ്ങിനെ?

വിത്താഗമംകൊണ്ട് സൗഖ്യംവികിലും
മർത്തുന്നയുതനെ നൽകുന്ന ഭിംബവും
വേറുലിൽനിന്നോഹാരമാം ചുടിനാൽ, വഷ്ടി-
ലുനാതിരിക്കുന്നൊളാകും മഴകളാൽ
ഹേമന്തനാളിൽ തണ്ണപ്പിനാലും തുലോ-
മാമയം! കാലത്തിനാലുമെങ്കിൽ സുവം?
ഇല്ലസൗഖ്യം പെരുമാളായി വാഴുവോനു-
മെല്ലാങ്ങുഴം സന്ധിവിഗ്രഹ ചിന്തയാൽ;
ചുത്തനാലും ദയം ചേരുന്നതല്ലയോ
പുതുപീശപ്രസ്ഥൻ, മെന്തതികയൽ സുവം?
ആരുപ്പു ഭ്രംജണ മുംഘാര സംഗീത-
ലീലാവിനോഭാത്തി രാജഭോഗങ്ങളാൽ
മന്ത്രിക്കുളം സൗഖ്യം, മന്ത്രിക്കുളം
സന്തതം പോരോത്തിരിയ്ക്കും റപ്പർക്കുദോ?

* * *

കാരിനം മുട്ടനു തേജസ്തീ സുഞ്ജനു;
കാരിനെ ചിന്നിചുതിള്ളുന്ന മാതതൻ;
മാതതൻതനെ തട്ടക്കുന്ന കുന്നകൾ
തീരയക്കുന്നകൾ വേക്കുന്ന വഹ്നിയാൽ

വഹനിയെവെള്ളംകെട്ടാൽനാ; വെള്ള തന്ത
വററിച്ചുകൊള്ളാൻ തതരവനു ഭാസ്യരം;
കാലധിക്കമുണ്ടായെങ്കിലും വാനവർ -
പ്രോബുമെല്ലാവരും നീക്കുപോക്കുന്നിയെ.

—:0:—

രാമചന്ദ്രൻ

—:0:—

(ഒക്ക)

രമ്പമായയോല്പ്പയിൽ, ക്ഷേമഭൃത്യവട്ടിലായോ
നീമംകിപ്പേട്ടിരുന്നു ചിത്രമണിപ്പത്തികൾ
ഗാത്രമത്രോഗപാദിരത്നങ്ങൾ പതിച്ചതായോ—
ആരിൽപ്പാക്കിമിന്നും പോൻറപാസന്തതിനേക്ക്
വാഴവോൻ കൂർജ്ജാദളത്രൂമുള്ള മനോജ്ഞതാംഗൻ,
വാനവർച്ചുജിക്കുന്ന തന്ത്രാൻ രഘുനാഥൻ,
മുഞ്ഞമാം മണിമട്ടി, നീലക്കുളിജാല—
മഞ്ഞമിച്ചുരച്ചുനോപ്പുമാം നെററിത്തും,
മകരാക്കതി മഞ്ഞക്കണ്ണലഭ്യം, കാന്തി—
ക്കിക്കവാൽ വാർത്തിക്കളുതോല്പിച്ച തിരുമ്പവും,

പവിഴംപോലെമിന്നം ചെങ്കുട്ടാടി, പനിമതി
ചുവിയേന്തിയ ദന്തപംക്തിയെന്നിവയെതോൻ;
ചെന്വക്കത്തിപ്പുവൊളി നാവേഴ്മം തിരുവായി-
ലൻപുറവേദം നാലും ശാസ്ത്രവും കടികൊരിവോൻ;
ശംഖതിർക്കണ്ണൻ, മുംഗമാംസളസിംഹസ്സുഡി-
ക്കുണ്ണാംഗദ ദ്രുഷ്ടിതാ ജാനാദിർഘലഭജൻ;
ഹീരമുടികോഞ്ചപലക്കപാണി; പുമകരിഹേര-
മാറിട്ടം വിരിമാറിൽ ശ്രീവത്സരാഭികരിച്ചേന്നോൻ;
പേലവോദരൻ; നീളുനാഡികൻ; മണികാഞ്ചീ-
ലാലസമ്യുസ്ഥലൻ; വൃത്തതാരജാംഗപ്രയൻ;
ശ്രീവജ്രയവാംകുര രേവകരം തകംയോഗി-
ഞാവനീയമാം മുളത്തുക്കഴലിനായുംജോണാൻ.

...

ഇങ്ങിനെവിള്ളുങ്ങീട്ടം സത്യസന്ധനാം രാമൻ
ഒന്തിയിലേരേക്കാലം ദരീച്ച ദരതോപ്പി.

കുലവും കർമ്മവും

—*—

(ഒക്ക)

നീതിപ്പെട്ടെഴും മീനം വലയിൽക്കുള്ളേൻ!
മാത്രതന്നൊപ്പും മണ്ണം മാനമേൽക്കുന്ന ബന്ധം!
എവ്വരുമോധത്താൽ കാണാ കാലിനേൽ വീഴുംപാശം
ഈതു ഭാരണക്രമാക്കുന്ന കാല;—മത്ര
സുഖമിതി യിടിക്കുന്ന; നിരപ്പില്ലാതാക്കുന്ന;
ഭാതാവെ യിരപ്പാളിയാക്കുന്ന വീണ്ണം, ലോക
ഹേളുവായ നാല്പത്തമാക്കിയകാലം താൻ താൻ!
ദ്രോവിലായാലും ഭ്രവിലായാലും ശരീരിക—
ഒളവതും കാലാധിനർ; കാലംതന്നീപ്പാരല്ലോ
ശാഖികൾത്തേമെല്ലാം കായഡെന്നാതുപോലെ
ലോകരിലെങ്ങും മുള്ളപ്പഴതീടുന്ന കാലം.
മന്ത്രമോ, പ്രഭാനമോ തപസ്സാ, വയസ്സുനോ,
ബന്ധുവോ മതിയാക്കാ കാലഭഗവനക്കാക്കാൻ.

പ്രതിഭാസം

ആക്ഷരമെല്ലാം ഹോക്കാനാവത്തല്ലെങ്കിലും, കാലം
ചേക്കണമെല്ലാശ്വരം-ജനനം, മതി, വേളി

ആകാശം എന്നറല്ലാതെക്കാരുവോ ലീലാകത്തൈ-
യാകവേചുറരിക്കണം കമ്മയുക്കമാം കാലം.

കന്മാരംയുക്കതാംകാലം: കാലമേതൻകീഴുനില്ലെ-
മിമനഷ്ടരക്കാണ്ട് ചെയ്യില്ലപ്പലകമ്മം;

കമ്മതാൽ ബാധിയ്ക്കുന്ന വ്യാധുപദ്ധവാദാത-
ത്തിനകൾ, സപ്പട്ടാളിത്രാദികൾ മനഷ്ടരെ.

സൗഖ്യഹോത്രവാം പുണ്യാഹായവും കമ്മാധീനം;
നേർക്കമ്മികൾക്കാണാ ശ്രദ്ധവുമശ്രദ്ധവും

കമ്മംതാൻമിത്രംബന്ധ; കമ്മംതാൻ ശരീരിക്ക
ശമ്ഭവുമശമ്ഭവുമണ്ഡാക്കിത്തീര്ത്തീച്ചന്ന.

വെള്ളിപ്പൊന്നിവ പലതുപത്തിലാക്കപ്പെട്ടു-
നില്ലയോ, സപ്കമ്മതാൽ ദേഹിയുമാമട്ടാകം!

അംഗവിവ ഒത്തക്കൂറ ഗർജ്ജത്തിൽ വെള്ള ദേഹി-
ക്കായുസ്സു, കമ്മം, വിത്തം, വുഡില്ലയും, മരണവും.

മിൽപ്പിണ്ണം, കലാലഗന്തിയും തതായ്ത്തീര-
മപ്പടി മുൻകമ്മത്തിനായത്താർ ശരീരികൾ:

പ്രതിഭളം

ദേവതപം; നരതപംതാൻ, പരമപക്ഷ്യാദിതപംതാൻ
സ്ഥാവരതപംതാൻ ദേഹിനേട്ടനു സ്വപ്നകമ്മതാൽ.

താൻബൈയുന്നഭവപ്പെട്ടുനു നിരന്തരം;
താൻവരതത്തുനു ഭിഖം, താൻവതത്തുനുസുവം.

ഗർഭമായ് തതിർന്ന ഭജിക്കന്നിതു പുരാകമ്മം
മഴപ്പോഴും സ്വപ്നകമ്മതെ വിച്ചുനിന്നിടാദേഹി.

വിത്തമോ വിജ്ഞാനമോ കൊണ്ടുതാൻ കമ്മംമാറ്റാൻ
ശക്തനല്ലാതോ; സുവിശ്വസണം ഭജിക്കതാൻ!

അത്യിരംപെന്നിനാലും, തള്ളയോടണയും കി-
നാ, വിധം കത്താവിനേപ്പിത്തുനു കമ്മം.

അന്തമായതിനേൽക്കാം താനന്തഭവിക്കാതെ:
ബന്ധങ്ങൾ പുരാകമ്മം മാറ്റവാനാരാളാകും?

നില്ലുംനോരം നിൽക്കും, പിന്നേനടക്കം നടക്കുന്നോരാം,
ചിക്കനു പായുംനേരം പിണാലെ പാത്രവാതം,

കിടക്കംപോഴും തൊപ്പുംകിടക്കും, നിഴലെന്ന-
പടിയുംകത്താവിനെ യന്നവത്തില്ലുകമ്മം.

തമിൽവേർപ്പിരിയാതെ രേവന്റവാഴുനു സദാ
കമ്മംവും, കത്താവും, യാ, നിഴലും വെല്ലും * പോലെ

• വയലിലും •

പുാക്കമും പീഡിപ്പിച്ചുശേഷമേ പീഡിപ്പിപ്പിച്ചു;
പുണിയെ ഗ്രഹവിഷയാകിനീ രോഗാദികൾ.

എങ്ങനെവിക്കണം സുവർഖിവഞ്ചേബുാരാ—
ഉങ്ങാട്ടയാളേക്കട്ടി വലിച്ചേത്തിപ്പു ദൈവം!

—:o*:—

മാറ്റവിലാപം *

, —*—

(ഇംഗ്ലീഷ്)

‘ഹഹ! വന്ന കവൻ്താൽവാൻ
മമ സല്പക്ഷണ മൊത്തപുതരെന?
ക്രിക്കറ്റപാല്ലാടാറു നോ—
റഴശറിക്കിട്ടിയ കാഞ്ഞേരനിക്കവൻ!

1:

മഹിമാവെഴുമത്രിപ്പത്രം—
തെരുളിവോടു മമ തന്നൊരുണ്ണിയെ
എവനാഞ്ഞ കവൻ്തകൊണ്ടുപോയ്
കനിവരെന്നയിരോടു ക്രടഭവ!

2

ഹഹ, സർഖണ വാസഗ്രഹമേ!
മകനെ, ഹാ, മമ പോന്നപെതലോ!

* തന്ത്രാന്ത്രയൻ.

✗ ചഞ്ചുവംശാദരണരായ ‘ശതയുർഭൂ’ ചക്രവർത്തിയും
‘ജൂഡുമതി’യിൽ തന്ത്രാന്ത്രാദരണരായ ജനിച്ച നിയപ്പൻ
എന്ന രാജക്കിരാൻ ഇണ്ണുനാൽ അപഹരിക്കപ്പെട്ട് —

അനീപ്പത്തുരാണം—

വിളിക്കേരക്കൈ, വിടത്തിലാണു നീ,
യെ, വന്നുനോമനയെക്കവൻ്നവൻ്ന്? 3

ക്ഷീതിപോചിത ദിവ്യലക്ഷ്മണം
മുഴവൻ്നേച്ചന്നവ നബ്ദജലോചനൻ
ദ്വാഹിന്നുകലത്തി നൊക്കയും
മടിമുത്തായ്‌വരമായിരുന്നു നീ! 4

എവനോ സുത, കട്ടനിനൊ! ഞാ-
നെവിഭാദ്ധോം മെള്ളേച്ചയ്ക്കിടം!
ഇത്രോ, മര മുൻപിറപ്പിലെ-
ഭരിതത്തിന് ഫലമായിരിക്കണം. 5

ശരീ, തട്ടിയെടുത്തിരിയ്ക്കു, മെൻ-
വംമേല്ലീയു പരസ്പരമന്നതൊൻ;
അതുതാൻ, തനയാപരാരജ-
വ്യാമ മേ ചേരവതിനു കാരണം! 6

അമ്പവാ, ജനനാന്തര, ഇണാ-
കരമാം വിപ്രനേ മാനീയായ്ക്കേയോ,
ക്രാന്തേപനലോടമയെപ്പിരി-
യ്ക്കുകയാ ചെയ്തിതി, തായതിന്നഫലം! 7

വുദാവനത്തിലെ ഗോപാലൻ

(കീഴീൽക്കണ്ണ)

“മേലുമേലിളം തളിരണിതുമണംപെടം
എക്കളാൽ തേൻഈകന വുക്കുങ്ങിടതിങ്കി,
വിടന്മലർക്കലചേന്വല്ലികര ചുഴേ-
പുടന്വുദാവനം ധ്രാനിക്കമനംനിൽനി.

പെരിക്കുന്നേൻ നകന്നാ, ലഭിക്കാള്ളു മാർങ്ങ
മുരണ്ടുമണിട്ടുനു വണ്ണക്കള്ളതാതിടം;

ശ്രൂക്കാരികാപികകളുക്കുണ്ടിവഗ-
പ്രകരം ശ്രൂക്കിട്ടുനു; മെല്ലകര ക്രതാട്ടുനു,-

ഉല്ലംതകളും ജാവിചിനിർക്കണ്ണേൻതി,-
എല്ലപ്പക്ഷങ്ങൾ തന്നള്ളിലെപ്പുണിപ്പുഹി,

ചുഞ്ചമമമമമാരാം ഗോപികനാർത്തനം-
യാടകളുള്ളജ്ഞവിത്തുനു കളിർത്തെന്നൽ:

വിദ്രുതത്തളിർഗാങ്കതമതമാമിലയും വെൺ-
മിഞ്ഞപുമോട്ടം പത്രരാഗമാം കായുംതിങ്കി,

അതുക്കളാറം സ്ഥാചേന്റു, വേതരച്ചത്ര-
നാതമായഞ്ചേണാങ്കകാമദം കല്പദ്രുമം.

ചായപീഡിഷം ചാരമായതിന്റെവട്ടിൽ, അരീ-
മേരലുംഗോഡ്രും സൃഷ്ടിപ്രമാം പൊന്തുഴിയിൽ,
സപ്പമനായ് വേലിൽവാഴുവു കലിശ്രേണിനാജ്ഞന-
പ്രത്രഗ്രഹവലയമേലുന്നവള്ളൻ കണ്ണൻ.

പട്ടിനൊന്തിട്ടുന്ന ചുതണ്ണകരിംകഴിൽ
കെട്ടിവെച്ചതിലോമനയിൽപ്പുംലിക്കരിച്ചടി,
വണ്ണകൾമുകയെന്നാരണ്ണൻമാമരമലർ-
ചെണ്ണണിനാവോയ്യലം തുച്ഛവിത്തേരുച്ചാത്തി.

അളളകാവലിച്ചിനം നെററിമേരുഗോരോചനാ-
തിലകംതൊട്ട്, ലസത്തക്കരച്ചില്ലിക്കേണ്ടം,

നീരലവരിത്രം നെട്ടംകണ്ണക്കൈളാത്ത, കള്ളക്കു-
മാരദമ്പതികൾപോംലുള്ള മുവത്തൊട്ടം

കമ്മോച്ചനാസയോട്ടം, മകരസയ്ക്കണ്ണബാല-
മനാരല്ലിയാൽമിനം ഗണ്യദ്വീപ്പണങ്ങതാട്ടം,

മരാരക്കേരുഗ്രീ മരമരാസത്താല്ലാമാ-
മന്യലം തിളങ്കിച്ചു സിന്ദുരാധരത്താട്ടം,

ചേലെഴും വനച്ചുപ്പുപ്പുവണ്ണഭാര്ത കോത്ത
മാലയിട്ടൊള്ളിത്തങ്ങം ശംഖവാളിക്കഴുത്താട്ടം, ..

മത്തല്ലംഗങ്ങൾ മുരണ്ണേഡവാട്ടം ദ്വരകന്ന
മദാരമാല്പും തൊല്പുമന്നതചുമലോട്ടം

മെരുക്കതികതാരാലുതപീനവക്ഷിസ്സാംവാനിൽ-
ക്കൈസ്തുഭസ്തുംമിനി, ശ്രീവത്സലകഷ്ണതേബാട്ടം,

പരിചിൽ മട്ടോളം നീണ്ടുംഞ്ഞതു ക്കേണ്ണും
മരിയവയരോട്ടം, ഗംഭീരനാഭിയോട്ടം

വരിവശ്ശേതിരോളിപ്പും രോമാളിയോട്ടം,
പെരിയകരിക്കുട്ട ഘുഞ്ഞിയ പുമെയും, *

അങ്ങഡയപ്പജമസ്പവജ്ഞാബീംജ യവചക്ര-
ശംവരേവാലംകുത്തച്ചുംകൈക്കാർത്തലതേബാട്ടം,

പലകല്ലുകരിവെച്ച താലി-തോറിവള-കാഞ്ചി-
തള-മോതിരം-വള-യിടക്കട്ടിവയോട്ടം,

മഞ്ഞല്ലുള്ളകിലംണിനിതംബവിംബുതേബാട്ടം,
മാഞ്ഞവാംത്രട-മട്ട-കൈത്തല്ലുക്കണംകഴൽ-

കമരോന്നതല്ലുവടിയെനിവയോട്ടം,
കമലായുധവ്യംകളുയുമഴുകോട്ടം,

മാണിക്യമുകരനേർന്നവങ്ങൾ വിളക്കിന്റെ
ശോണാഭാംത്രലി ഒളപാംപകജഞ്ഞിംബം,

വുവദനത്താലുള്ളും വേണ്ടവിന്റെത്തുകളിൽ-
ക്കൈവിരൽക്കളാൽമീട്ടിട്ടിവ്യതികരിക്കി

സവജിവിക്കേണ്ണും മയക്കിനിട്ടത്തിക്കൊ-
ണ്ണവ്യാധിവാൺവം സൗന്ദര്യസാരോഹ്യം

അവിടത്തെപ്പും അവിടെനിന്നും നാക്കിനിട്ടും പെപെ-
ഷുവിടിന്കനംമുലമലസമനകൾ,

വല്ലിക്കോലെന്നിണ്ടു തുക്കിയവാലും, വായിൽ-
ത്തെപ്പും കൈച്ചുവച്ചു പുത്തുണ്ടമായ” ആഴ്വാലും;

ചുരന്നമുലയിനേലനങ്ങാതമരണ

ചെറുവായ്ക്കും തനിനു പാൽപ്പുതയോഴകിയും,

ക്രവനമനോജമുരളീഗാനങ്കരിപ്പാൻ

ചെവിപൊങ്ങിച്ചുംനിൽപ്പും പെക്കരിതന്ന് തെക്കെത്തു-
[ങ്ങൾ];

കൂപ്പുക്കെത്തടിവെച്ചുതാടയും കരെത്തുങ്ങങ്ങി

മതിന്ന് കിടാങ്ങേണ്ണാ, വായ്പൊക്കിനിലകൊഡാവു

ഇളതാം ശ്രീസുക്കര മുള്ളുകൊന്നാൽക്കുത്തി-
കളിപ്പാൻ തുനികയാലിളകം കളംനോട്ടം;

വയിച്ചുപ്പുതെക്കെട്ടുപണിപ്പാടോടേചുമ-
നൈയർട്ടിക്കലക്കല്ലാമലയ്ക്കും കാളക്കുററർ

പ്രത്മദിക്ഷം

മുക്കുകൾ വിടത്തിനിന്നാവേണ്ടനാഭാഷ്ടം
മേല്ലുമേൽക്കുകയെന്ന നിവന്ന് ചെവികളാൽ.

പ്രായവും സപ്തഭാവവും വേഷവുമൊരേമട്ടി—
ലായന്മായർപ്പിഞ്ചുപെതങ്ങൾ ചുഴലവും

വേണ്ടവുതുന്നു, വീണ്മീട്ടനു, കുഞ്ഞാല്പുള്ള—
പ്രാണികൾ പുലിനവജമാതിരമണിത്തെവർ;

മനോചൃതാരസപരം ധാട്ടകൾ ധാട്ടിട്ടനു;
സുദരശാവല്ലികളിളക്കിക്കുത്താട്ടനു;

കണാകാൽവരെതാലു മരഞ്ഞൊന്നിലെപ്പൂണ്—
കിഞ്ചിണികൾ കുലഞ്ചുമാറ്റകിൽ നടക്കുന്നു.

നീതിഖ്യം

—: * :—

(കീഴീൽപ്പണ്ണം)

അതരെയും ഭ്രാഹ്മിച്ചപ്പോകൊല്ലാ; കക്കാലാ; നേരകേടോതല്ലന്നില്ലാഹിതങ്ങളും,

അന്ത്രശ്രീര പുല്ലതാൻ ശാകതോയങ്ങൾതാൻ
മണ്ണതാൻ കട്ടാൽ നരകത്തിൽ വീണാവോം.

* * * * *

നിത്യമൊരാളോട്ടുതനന്ന ധാരിക്കൽ,-
തദ്ദേശവിതന്നിയു ജീവാപഹാരമാം!

പു, കായ്‌ക്കന്നി, പുല്ലു, ശാക്കുഡിനാംഖവു-
മെകാതെട്ടപ്പുതു തിന്മയെന്നാണ്മന

ഭേദവച്ചജയ്യാരേഡിക്കിൽനിന്നന്നപ്രധാനം
പുവരത്തീരൊല്ലുനവാദമെന്നിയെ;

പു, കായ്, വിറക, പുല്ലുനിവ, ധമ്മാത്മ-
മാകിലോ പ്രത്യക്ഷമായിട്ടെട്ടത്തിടാം.

ഗ്രാഫ്റ്റുവെരങ്ങുവരു ത്രിക്കൈപ്പാലു; വേണ്ടാത്ത
തക്കങ്ങുവരുജ്ജിക്ക, കേഷണി, ക്രട്ടാലു.

അരവോളുമേഷണിക്കാരനായ് ചേരാലു;
കൈവച്ചുപോകുത്തന്നുമമ്മങ്ങളിൽ.

* * *

ബന്ധുക്കാളോട്ടും ബഹുജനത്താട്ടമി-
ങ്ങളിലുവന്നാലും കയറിപ്പിണ്ണങ്ങാലു;

മിരംതന്നിക്കന്നകുലമല്ലാത്തതു
മറരള്ളുവകലുമാചരിച്ചുരീകൊലു.

* * *

തെള്ളം വിശ്രാംകില്ലാത്ത ജനത്താട്ടം
സല്പിക്കാല്ലാ രജസപലസ്സിയാട്ടം.

അനുഗ്രഹ നിഃഖിച്ചു പോകാലുാ; വർജ്ജിക്ക-
ക്കിന്തപരമാള്ളായങ്ങവതാനിങ്ങും:—

വേദവേദം ചിഗണത്തെ നിഃപ്പിച്ച-
ക്കേതുശാസ്ത്രത്തിലും കാണാ പ്രതിവിധി

വല്ലപേജം രൂമാ നിഃക്കിലൊന്നുമേ
ചൊല്ലാതെ കേവലം മിണ്ണാതെനില്ലോയേ

കർണ്ണങ്ങൾപൊതും ഗമിക്കയോ ചെയ്യണം
ക്രാന്നിനല്ലാളാക്കരതാശജനങ്ങളെ

വീടിൽക്കടത്തുത്തപ്പരനിങ്ക-
ക്കുടരെ, തേരുഞ്ഞരായ് ത്രായ്യാലാവാദവും

എച്ചിലായും, മുഖംമുണ്ടിട്ടുള്ളിയു-
മിച്ചുയാ ചെയ്തുപോകാല്ലു സംഭാഷണം

രാഗവും ദേപചവും ക്രോധവും ലോഭവും
ശ്രാക്കവും മോഹവുമീംസ്യുയും ദംഭവും
ജ്ഞാനനാഭാവജ്ഞനഗർവ്വമനുയയും
ഹീനനാഭാവയും വർജ്ജിക്ക തുല്യയും

പ്രതിഭളം

മാനംകളെയാലാ, വർഷജിക്ക ദൈന്യവും
മാന്യിക്കാരവും തന്നനീലതാഴ്ലും.

സൈപരമ്പരയ്ക്കന്നവനയുണ്ടത്താലും;
അവരാ നടന്നക്കാണ്ടിള്ളേ വായിക്കലും,
തന്തലയിക്കൽതടവാലും; സത്തമൻ
ഡന്തങ്ങളാൽ നവരോമം മുറിക്കാലാ

ബാലാതപ്പേരുതയുമങ്ങളേറിടോ;-
ലൂശ്ശാഴിന്തുള്ള ഗ്രഹത്തിലുറങ്ങാലാ,
കാൽക്കഴിക്കാലു കാൽക്കാണ്ടി; പാത്രത്തിലു-
മാകര, തംമ്പ്രിയിൽത്തുച്ഛടിയരോലാലാ;
ക്ഷീരമുലപത്രതന്മുഖംകവും
തുന്നരനിഷ്ഠിലമാം സന്ധ്യക്കര മുന്നിലും.

* ഒരു വീരത്തോന്തി

—:o:—

(കേക)

പ്രേമചൂണ്ടയായ് പ്രാണനാമനെ വീക്ഷിച്ചവരും
അമദ്ദസ്തിതംളുകി. ചൊല്ലിനാൽ സഗർഹദം:—

“ആജിയിലെങ്കംനാം! വിജയം ഭവിക്കു തെ!
വാഴിരക്ഷയ്യായ് ചെയ്ത ശത്രുജീവനേയാഗത്തെ.

എങ്കമോക്കേന തൻകാൽ സേവിക്കമിട്ടാസിയെ;—
യദ്യയ്ക്കമനസ്സുനാമന്നുതു പൊയ് പോകൊള്ളു!

പോരാട്ടംപൊഴുതെനന്നേയാക്കുതെതാരിക്കലും
വീര, മതസ്മൃതിയിൽ തെ വിജയം സന്നിഖ്യമാം!

എന്നയുമ്പിള്ളെയ്യാപ്പമാളുകൾ ഗണിക്കമാ—
നന്നുനം പ്രവർത്തിക്കുകംബുജേക്ഷണം! ഭവാൻ.

ദേവരാംഗനാജിനമന്നടന്നറേനോക്കി:—

പ്രപാർവിട്ടോടിയ പേടിത്തോണ്ടിനു പതിയിതാ!

* ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ ധാഗാശ്വരത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായ്
ശത്രുജീവന്റെ ചെല്ലുന ഭാരവുന്നനായ ഷുജ്ജുലൻ തന്ത്ര
ശമ്പത്തിയാട മാറ്റുമൊക്കുവാൻ പോകുന്നു.

(ശ്രീചത്രമഹാപുരാണം)

ഭീതകൾഹോത്തീടുമെന്നാക്കിലെവിടെയാം
സ്വരക്ഷണങ്കേത്'മെന്നേവച്ചുത്തിൽച്ചൂല്പി,
കൈകൈകാട്ടിച്ചിരിക്കവാനിടയാക്കാത്തവിധിയാം
ചെയ്യുവേണമെ ശ്രീരാമാദ്രപരക്ഷയിൽഡിവാൻ
പോരിനെങ്ങുമെഡിവാൻ മുന്നിൽ; മറവർപ്പിനിൽ;
വൈരികൾ ബയിരരാകട്ട നിന്റവില്ലോച്ചയാൽ
തപത്തകരാറവില്ലത്തിൽ തിള്ളങ്ങളുടവാളാൽ
ചീക്കന്നപോടിച്ചുരണ്ണാട്ടു രിപുസെന്നും.
നൽകലവമരിക്കളെ വെന്നലങ്കരിച്ചാലും
ചോരയ്ക്കാർക മഹാബാധോ; ഭർത്താവേ, തവക്രമം!
വില്ലിതാ, കൈകൈണിലാലും വന്നിച്ചതാണ്ണഞ്ഞേണ്ണ;
തെല്ലിതിന് നാഡംകേട്ടാൽ പറഠലർ നടക്കിപ്പോം.
കോടിശാത്രവധ്യപംസിബാണകോടികരതിങ്ങം
പ്രൗഢ്യത്തിനികളിതാ, കെട്ടിക്കൊടിക്കിപ്പോലെ
ഹീരഭീഷ്ടിയാലിത്തിനീക്കന്നവട്ടയിതാ
മാരമഞ്ഞുമെരുതിൽ മുരക്കെല്ലരിച്ചാലും
കാന്ത, രമ്പമിത്താപ്പി റിരസ്സിലണിത്താലും
കാന്തിയേറിയരതാക്കണ്ണാലങ്ങളുമിതാ”

ഇത്തരംഡംഗ്രൂ ചൊന്ന വീരപുത്രിയെ നേതു-
പ്പൂയ് താരാല്പാരാധിച്ചു പുന്നസന്തോഷത്തോടും;

‘കാമങ്ങ, കാന്തിമതി, നീ ചൊന്നവള്ളംചെയ്യുൻ;
കാമംപോലുള്ളവാം തെ വീരവല്ലഭാക്തിത്തിി’

എന്നവമുരചെയ്യു വെരിവുൾ്ളതെങ്ങജയി-
ക്കന്ന പോർവിൽത്തെഴും ഭരതാത്മജന്വീരൻ;

അക്കാന്തിമതിതാൻ താനെന്നട്ടുകൊടുത്ത വി-
സ്തിഗ്രംഗ്രംഗിരങ്ങളിൽ ചട്ടത്തൊപ്പിയെമല്ലാം

കൈകൈണ്ണിയരിച്ചതികാന്തിയാൽവിളങ്ങിനാ-
ന്തുക്കടപ്പടയാളി സവാന്നുന്നുാണിജനൻ;

മകമാർമ്മണിപിന്നെക്കണ്ണം തുറിമലയജ-
കംകമാദികരിച്ചുജിച്ചാരോമത്സണവെന

ചാത്രവായ് കാൽമുട്ടോളംതുക്കിയ നാനാപ്പജ്ഞ-
വീരമാലയും ഓംഗ്രൂ ചാത്രിച്ചു പലവട്ടം

മംഗളനീരാജനംചെയ്യു മത്തുകരംതുകി-
ത്തിങ്ങിയക്കളീരോടും ശാഖമായ് തഴക്കിനാർ.

വനവർണ്ണത

—(o)—

(കീഴീപ്പട്ടം—കാകള്)

കളും, മും, ക്കരിക്കംനീവിവരയക്കവരുന്ന
വർണ്ണമുണ്ടാവും സുഗന്ധരസങ്ങളും

താവുന്ന കായപഴങ്ങളുംകാനന—
ഭ്രവികലാന്നഹോലുണ്ടുത്തവാറിലും

പുല്ലോ ഇലയോ പഴങ്ങളോ ചുള്ളിയോ
വല്ലതുമൊന്നാഞ്ഞന്നും വീണീട്ടകിൽ

ഹാരാതടിശ്ശ പുരത്തെയ്യും നീക്കുന്ന
മാത്രതാൾ, ശമ്പളക്കാരൻ കണക്കിനോ

നാനാമലർമ്മംമേതിക്കളിൻകുരം
വാന്തുഴിഡിക്കക്കിംകേക്കുന്ന സൗരദം.

പച്ചച്ചുംഖിട്ടുന്ന കുന്നുകരം പന്തലി—
ചുച്ചുപുക്കംങ്ങളും പലതരം;

പൊതതിൽപ്പുഴക്കളും രോഗവുമില്ലാത്ത
സദ്ധ്വന്തത്വാങ്കളുംമാറ്റമങ്ങളും

സ്വിശമക്കാനനും നീംഗേ വിലസുനി—
തൃത്പരിക്കകളാൽ ട്രിജാലയംപോലവേ;

യാത്രസങ്കാരക്കെങ്കിൽക്കും കൊണ്ടിവ
സാധുതിണരാം കല്പിനരോടൊക്കുമേ,

തൊട്ടുചുംബിപ്പിതോ തങ്ങളിൽ, സാരംകൊ—
ണ്ടിട്ടുല്ലെല്ലും മലർക്കൊന്തുകരം കൊണ്ടിവ!

നീലതാരങ്ങളാം ശ്രേതനേന്തുങ്ങളാൽ,—
പ്പുംപും നാഗങ്ങൾ വിള്ളഞ്ചുനു പുക്കളാൽ.

കണ്ണിണ കക്കനു പുക്കളെള്ളുത്തിയ
കണ്ണികാരങ്ങളിരട്ടയിരട്ടയായും.

മിന്നിനില്ലണാവനത്തിൽചുപേടത്തു
യന്മരാം ദബതിമാരെന്നപോലവേ
മെയ്‌പുണിഡിപ്പം വന്നേവതമാർപ്പോലവ
ശോഭിപ്പു പുക്കളാൽ നൽകൈനുച്ചികരം
ബാലവദ്രിമാങ്ഗിച്ചപോലെ തങ്കാലിയിൽ
ജാലത്തിൽ. മിന്നനു പുവണിച്ചല്ലുകരം.

വാടാക്കരിഞ്ഞികരം പുക്കാറുമേരിനി—
നീട്ടരംപുഞ്ഞങ്ങൾക്കൊണ്ടു വീശ്രൂനിതോ!

ചുണ്ണിച്ചനില്ലട മെഹ്പു മരയുകൾ
നൽക്കുമുന്നുന്തപ്പട്ടണിന്തവർപ്പോലവേ.

മുറുമെ ചൂത്ത കുരക്കത്തിമുല്ലുകൾ
ചുററിപ്പടന്ന് മരങ്ങളുതാതിടം

ലാലസിക്കനിതകാട്ടിൽ വരാംഗിമാ-
രാലിംഗനംചെയ്യു വല്ലഭർപ്പോലവേ.

തമമിൽ വീഞ്ഞനിതോ മാവു മെലെളക്കുള്ളാൽ!
നമ്മിതുണ്ടാവേന പുഷ്പലക്കൈകളും!

ബാലങ്ങളുകൾ പരസ്യരം മേളിച്ച
സാലങ്ങളുമണ്ണാകാനോക്കുമ്പദ്ധതിം

കൈകളും കൈകൾ പിടിക്കയാണോ, പല-
നാർക്കളും ചേന്നാത്ത മിത്രങ്ങൾപ്പോലവേ!

കായ്ക്കിനാംകൊണ്ട കനിഞ്ഞ പിലാവുകൾ
പുക്കളും താനാ ചരളുങ്ങളുന്നിവ

കിണ്ണളിം പുക്കളിംകൊണ്ട സർക്കാരങ്ങൾ
ചൊയ്യാണേന്നുംമെന്ന തോന്ത്രിട്ടാണേ.

അതുന്നുതരക്കണ്ണഭുന്നേൻക്കയോ, കാററി-
ലാട്ടം വിടപ്പളജ്ഞങ്ങളാൽ ശാഖികൾ!

മേല്ക്കുമേൽ മോട്ടിപ്പുകിട്ടവള്ളുത്താൻ
പുക്കലൈക്കൊണ്ടുങ്ങു നാനാവിടപികരഃ

ചെവതുമധ്യോസവത്തിക്കലിണക്കാത്ത
വർത്തവിലാസിജന്നങ്ങൾ കണക്കിനേ.

താരണിത്തെതാട്ട കനിത്തെതുള്ളക്കാനുകരം
മായതനേരെ ചാമ്പാടിന ശാഖികരം

നത്തനംചെയ്യിതോ, പുമാലചുടിയ
മത്തുപരപ്പോലെ മനപ്രധാന്തേതാട്ടം!

പുവള്ളിതോടു പറന്ന നടക്കന്ന
കാർവണ്ണകളുങ്ങു കാമുകർപ്പോലവേ.

അങ്ങച്ചിലേടു നിജ ലത്താപുഷ്പങ്ങൾ
തിങ്കിനിറത്തുള്ള വുക്ഷാഗ്രമണ്ണലും

ആചരിച്ചിട്ടുന്ന, ശാരദവേദ്യിൽ
താരങ്ങൾമിന്നു നഭസ്സിന്റെ ഭംഗിയേ;

ശ്രേമിയങ്ങൾ തന്നഗ്രാഹങ്ങളും—

ഇത്തമലർ പുരിച്ച പിച്ചുകവള്ളികരം

തത്രകാണാകന്ന് വെൺതലപ്പാവുകരം
ബുലിപ്പുത്തം വിനിമ്മിച്ചതുപോലവേ.

മെച്ചുമേരുതണൽ, കായ്”, ഘുവിവററിനാൽ
പ്പുനിറംപുണ്ട് നിൽക്കുന്ന ശാഖികൾ

എത്രയും വേഴ്ത്തുകാണിപ്പിതോ, സത്തുകൾ-
കൈയ്യുമുള്ളവിൽ മരശ്ശുർക്കണക്കിനെ;

ചുറ്റും പറന്ന മുരളിനു ഘുംപോടി-
പററിക്കുംപുപ്പാഡ്ജാദിവാരം വണ്ടുകൾ.

മാമരതേതാപ്പിൽ പറക്കുന്നതങ്ങിൽ
പുമധ്യവാൽ മദംപുണ്ടാണ്ടുകയില്ലുകൾ.

വാകാമലരൊള്ളിത്തത്തയിനുകളിലും
അക്കന്ന സുക്തങ്ങൾ സദപ്പിപ്രംപോലവേ.

തത്ര നടൻപോലെ കുട്ടരോത്താട്ടനു
ചിത്രമാം ചീലിപരത്തി മയില്ലുകൾ

നാന്നാതങ്കളും കുക്കം കിളികളും-
ക്കാനനും രമ്പമാക്കുന്നിരു വീണ്ടുമേ.

നൂലപ്പിവിയമ്പരപ്പിജമാവനു
നൂനത്തുല്പം മനോദിഷ്ടിത്തംഞിം.

സതീരത്നം *

—*—

(ഉപജാതി)

‘മന്ത്രൻ വോന്നന്തിന വന്നചേന്ന്
തന്പസപ്പിലോകല്ലിയമാം വന്നത്തിൽ?
കൈസല്ലുവാം ശില്പിയിലുതഭവിച്ചു
മുത്താക്കമദ്ദേവന സൗഖ്യമല്ലോ?’

1

എൻപേരിലില്ലെല്ലിനുപനമഷ്ട?—
മെല്ലാവതം വാഴ്തീവതന്നതില്ല,
അനാരതം കേവലയായ കീത്തി—
യുധിനനാമഗുണംബാണ്ണവത്തേ?

2

* യാഗാശ്വം തിരികെ അരയോല്പുചിൽ ഉന്നതിനാശം
ഷം വാളീകിയുടെ അരുന്മതത്തിൽ വസിക്കുന്ന സീതാദേവിയെ
യും ക്ഷമാരഹമാരായ ലബ്ധിശമാരേയും കുട്ടിക്കൊണ്ടുവരും. സീതാ
ആമൻ ലക്ഷ്മണനോടാശഞ്ചാപിച്ചു. ലക്ഷ്മണൻ നൃമിന്തു
നോടും ഒരു വാളീകിൾപ്പിശ്ചനോടു. കുട്ടി തേരിൽ ക്ഷരം സീത
യുടെ അരുന്മതതാലെങ്ങും ഗമിച്ചു. ‘സീതാദേവിയെ എങ്കിനെ
പുസാദിപ്പിക്കേണ്ടു’ എന്നിങ്ങനെ ചുന്നിച്ചുംകൊണ്ടു” സന്ദേശ
പ്രതിഭ്രംബം സങ്കോചത്തിന്റെയും മയ്യത്തിന്റെപെട്ട ലക്ഷ്മണ
നീന് ശുമാശനമായ സീതാആനുമതത്തിൽ ചെന്നന്നതി. ഉടനെ
തേരിൽ നിന്നനിറങ്കി കണ്ണുകളിൽ ബാധ്യംനിണ്ണും ശരീരമാകെ
വിരിച്ചു. ‘ശരം, പുജ്യ, ഭദ്ര’ എന്നിങ്ങനെ വീണ്ടും. വീണ്ടും
ഉച്ഛവിച്ചുകാണ്ടു. സീതയുടെ കാൺക്കൽ വീണാ. ഒലവി സ്നേഹം
രൈവാശ്രൂതത്താട അരലേഡത്തെ ഏഴുണ്ണല്ലിച്ചതിന്നും:

പാതമദ്ധ്യം

അക്കിൽത്തിപേരിച്ചു നരേന്ദ്രനെന്ന്-
ക്ഷാസ്യാസ്തനിയോഗിച്ചു ഭവാനെനയെന്നോ?
ലോകത്തിലൊട്ടുകവിടെക്ക മുന്തേ-
സത്യകർത്തിയുണ്ടാമിതുകൊണ്ടുമെങ്കിൽ, 3

ചെറുതും മണ്ണാളിനു യശസ്സിനുപീഠിൽ -
 നിന്ത്തീടുവോളാണു നിരാക്കലം തൊൻ;
 എന്നാലയേ ദേവര, ഭത്രുലോക-
 മെനിക്ക പിക്കനു ലഭിക്കമല്ലോ! 4

അരുളേയമെന്നാണുത! തങ്കളിയാലും
ഞാൻതങ്കളിയിട്ടില്ലവിന്തതെയാണും.
പലം നിമിത്തത്തിനധികമാതെ;
നിമിത്തമുണ്ടാ പലവഴുമാവു?

കെളസല്പം ശല്പം വിണയാതെ സൗഖ്യം-
 തേതാട്ടല്ലേയോ വാണിജ്ഞനന്നുനിൽക്കും
 ജഗത്തീപാലകനായവൻറെ
 പൊറമ്മയെന്നുനിൽക്കുന്നുവേറുമുള്ളൂടും?

സുവര്ത്താടല്ലോ രേതാഡി സമ്മ-
ബന്ധക്കഴിം ലക്ഷ്യണം, വംണിട്ടണു
സെഴ്ഹാഗ്രമേരനവ, ശ്രേണി പേരിൽ
ആണായിക്ക്രൈഷ്ണ സുമിത്രതാണം? 7

ഭവാനെന്നും സവംജഗത്തലുസില്ലി—
ക്കെന്നൊക്കെന്നൊക്കെയാളു വെട്ടിന്തുവെന്നോ!
എത്തുള്ള തന്റേപരില്ലമന്റപിന്നുങ്ങാ—
തനക്കേഷാണിപാലനാന്വേഷ്യമായി?'

8

ആധിക്യത്തിൽനിന്ന് കേരളീച്ചക്കന്ന നീ

—*—

(പാദ)

ഈ യന്നാമധ്യാമെന്നും, ചെപ്പതലേ,
പ്രായമേറിയ താതനേന്നുംപടയം,
രണ്ടുപോട്ടുമുറിക്കുന്നുങ്ങളേ
വണ്ടുപോലെവെട്ടിതെത്തുങ്ങുപോയി നീ!
ലഘുനായു് നീ വയസ്സുകാലതെന്നനി—
യുഖ്യിമാതിന്റുപ്പിയനെവുംജീകരായി;
എൻനവിട്ടു, ഞാൻപെററ നീ തർപ്പം
തനന്നായാത്രയമാക്കി വിമുക്തിക്കായു്!
എത്രയേറെയുണ്ടുക്കമയിപ്പായ്ക്കു:
സുസ്ഥിരനാം ഹരിയെജിച്ചുഞ്ഞാൻ

(വഴിനക്കാല. ആശാചുലട്ടിപ്പു ഏകന്നുഹി എംസ്ക്രാസ്. വലിച്ചുകൊണ്ടു് മാതാപിതാക്കന്മാരെ വേർപ്പിരിക്കുന്നും മാതാപിന്നുങ്ങായ മനോഭാവം).

അംഗമീരനായ നിന്നയല്ലോ, സ്വാ-
സക്തിമുലം വരിച്ചതൻപെതലേ!

ബുല്ലിമാൻതനന്നീ, സപയം സര്പാത്മ-
സിലിനർക്കും വിഭവേഖുംജികയാൽ;

അയുവമിശ്ജഗത്തന്നുകണ്ടിട്ട-
ചുതു,നീ യുവനായിച്ചുമത്തല്ലോ!

എത്തുചെയ്യേണ്ടി, ഞാനെങ്ങുപോകേണ്ടി
മന്ത, മായയെന്നബോധമരക്കുന്ന,

ചാതവാംപലംകാര്യുംകുറ്റിതൻ
വേരാരായുധകാരൻകണക്കിനേ!

ധന്യനാണമാരമ്പൻ നുന,മാ-
മനവൻ രാമശ്രാകാത്മരിച്ചല്ലോ!

നീംനീയതാ,നണ്ണിതൻവേർപ്പാട്ട്-
വനിട്ടമുയിൻ പേരിമേവുന്നഞ്ചാൻ!

പെതലേ, വരികൊന്ന കാണേട്ട് ഞാൻ!
ആയീയിൽനിന്നകേരാറിട്ടുകെന്ന നീ!

പേര്ത്തുമഴുവൻ ഇവിലിങ്ങന നീ-
ഭ്യാത്തകരിച്ചൊൽക സത്ത്രണവാരിയേ!

—*—

രംഗ യുദ്ധം

—:o:—

ഭാതാവിനെക്കാനാതുപണ്ടി തന്മ
കാലേയനെന്നജീളാരു ദാനവേദ്രൻ
ഹാരിച്ചവില്ലെന്നുകൾ കൈത്തുംഖേതി—
പ്രാത്രത്തെത്തിനാൽ ചിത്രമെൻറനേങ്ങരു. 1

കാലംനെക്കാൻപോലെ കതിച്ചുടക്കം
കാലേയനെതൃന്ന തട്ടത്തു വീണ്ടാൽ
ചൊന്നാനിധാമുത്തുഹിതം സുധമ്പ്ര—
വാക്കും സുതേജസപി സുരേദ്ധച്ചതുൻ:— 2

ശ്രൂംഭിഷ്മാതാത്തനെയും, സ്വപ്നോധം
കെട്രാനെയും, ഭഗവിരസ്സരേയും
കൊല്ലുന്നമുഖൻ കൊട്ടരെഞ്ഞവത്തിൽ
കിടന്നതദ്വാസനമാം തുലോംനാരി. 3

(കാലഭക്തനെന്നു തന്റെ ജ്യോഷ്ണൻ ശയംവേദ്രനായ ചി
ത്രമനാൽ കൈബിളിപ്പുട്ടി ഒന്നരിഞ്ഞപ്പോൾ ദാനവേദ്രനായ
കാലേയൻ ചിത്രമനാട് പോരിന്നുത്തു. അപ്പോൾ ശ്രൂ
ജിഷ്മാൽ മുറിവെറ്റ, അത്തയായ “കിടക്കന്ന ചിത്രമനാട്
പോരിട്ടെന്നു യുദ്ധമുറപ്പുകാരം രാഖിയല്ലെന്ന്” ഇതുചുത്തനായ
ജയന്നൻ പറയുകയും തന്നോട് പോരിംഗ വിളിക്കുകയും ചെയ്തു.
അതുപുകാരം കാലേയനാം ജയന്നനും യുദ്ധണ്ണിലേപ്പുട്ടി.)

ഈ ത്രാത്ത് നേക്കായ്ക്കീവനോട്ടഃ യുദ്ധഃ—
ധന്മത്തിൽനിൽക്കേ നാതുകേള്ളെല്ലും,
'സോദത്തുഹന്താവിനെനനിഗ്രഹിച്ച
തൊൻ നിന്നെന്നയും കൊല്ലുവനിപ്പുണ്ട'നാൻ. 4

'കാലാഗ്രിഭാസ്സാമവനിൽസ്സരാഗപ്രം
ക്രഷ്ണ വഷ്ടിച്ച തലാജയന്തൻ;
അരതൊക്കെ രോഷ്ണംമുറിച്ചത്തള്ളി—
പ്രൂരംബരമുന്നെന്നയും സുരാരിതാന്നം 5

ക്രത്തള്ളിരിവനുകളാൽ മരിച്ചാർ,
തമ്മിൽപ്പിളിത്താര വരാത്തക്കോപം;
ചാടീനിണ്ണുത്തിത്തേരിൽനിന്നം;
പേമാരിയാൽ ചെമലയാരഘോപാലവ. 6

ക്ഷീണിച്ചിലാ, ഭയപ്പുട്ടിലതിവീഞ്ഞാശ്ചരാമവൻ
നേടിക്കില്ലപൊരതിയും പരസ്പരജയേഷികര 7

രേവിനാലേഡനജംഗൾവാഹം
മരിച്ചവിട്ടാനമാശങ്കച്ചതും;
അഞ്ചുവിനാൽ സാരമിയേയു, മെട്ടാൽ
വീഴ്ത്തിടിനാൻ നാലുധരയങ്ങളേയും. 8

കൈമന്ത്രിക്കുന്നതാ ചാടിനിലയ്യുന്നതിനു
വേദാന്തി മാറരാനാടെ നേക്കിച്ചാടി;
ചെന്തിയുപോലെയു മതഞ്ഞുബാനം—
തനാലേ പിളിത്താനടരിയക്കമാരൻ.

9

അരതേക്ഷണ്ടതിൽ ദ്രോദയോന്നുന്നതുനേ—
ക്കടിച്ചുവുന്നാരക്കുവെരിച്ചുംഗവൻ
ജയന്തനുസ്ഥാശപച്ചതുമക്കുബാരം
നിലയ്യു വീഴിച്ചുലരീടിനാർജ്ജും.

10

സുലാഖവാൽ ദ്രുമിതൊട്ടന്നതിനാമു—
ബൈണിരീറട്ടതാൻ ഗദയിപ്പുചത്രം;
മുതിന്റുതയ ലൈഡഗദാഹതിസ്പനം
കട്ടത്തിടിത്തീവിഴുമാച്ചുപോലവേ.

11.

കാലുനാഴികന്നപോരതിൽ—
ബീംഗമായി ഗദരണ്ണമാസ്ത്വമേ;
അരപ്പാഴോ, പരിചവാഴമേന്തിനി—
നാഭതപ്പുടതുങ്ങിനാരവർ.

12

ആ രണ്ടുനാഴിക നടന്നരണം സുരാസു—
രാധീദ്രുത ദ്രുഷ്ടകവിസ്തൃയപുണ്ണരാക്കി;
വാദംവെട്ടിനാൽ പരിചകീരുകകൊണ്ടവിനൊ
വാദകൊണ്ട താൻ 'പോത്തിനാരവർ വാദി—

യോദ. 13

22/221

സ്വന്തം

വാളാൽ; ജയന്തനമവീരോടണംതുകേൾ
ചുറവിപ്പിടിച്ചുരനെത്തലവീശിവീംഗി;
നങ്കികയായിജയർബൈമാട്ടവരല്ലാം;
തോരോടിനാരനദിനം ദാജലുജ്ജാസം.

14-

—:o:—

സീതാപരിത്യാഗം

ത്രോണിയേറിയല്ലംഗകടന്നിട്ട്
രാണിതൻകൈ പിടിച്ചുനടന്നടൻ
അത്തലേകന വൻകൊട്ടംകാടാനീ—
പെത്തി സൗമിത്രി രാഹവാജതാകരൻ:
അങ്ങപ്പുവം, നാവരി, കോൽപ്പുളി,
ക്രംഗമാം കരിങ്ങാലി തൈകളിം
കാട്ട തിഞ്ഞിൽകരിഞ്ഞു നില്പ്‌പ്പു; തംഖാ
പോട്ടിൽനിന്ന് വൻപാനുകൾ ചീറുന്ന;
മുളിട്ടനുഭയാനകാ മുങ്ങകൾ,
നീംളുയോരിയിട്ടന്ന കാരക്കരാർ;
ആളിന പനി, പോത്തു, സീംധങ്ങളം

ഉംപ്പുകുപ്പുണ്ട് ദേഹികരംകാത്തിയേ-
ത്തപ്രദേശേ തിമത്ത് നടക്കൻ.

വായ്‌വരണ്ടം, വഴിക്കുറ്റിക്കടി
ചേവടിത്തള്ളിക്ക് മുള്ളിനാൽകീറിയും,

ആവന്നപ്പുക്ക് ചുറ്റും ദിരിക്കിൾക്കെ-
ദ്രോവി പോടിച്ചുരിപോരിക്കാണ്ടപോയും!

‘ഹാ, മിഴികരക്ക് സൗഖ്യപ്പുകരങ്ങളാം
മാമനികൾതന്ന് പുണ്ണാഗ്രമങ്ങളും

നൽത്തപ്പുള്ളൂള്ള നൽപതിമാരമ-
ല്ലിസ്ഥലത്തു കാണായ്’വരുന്നെമെ!

അഞ്ചുവുക്കുങ്ങലേയും ഭയപ്പുട-
തക്കപ്പുക്കുമുഖോൽക്കരണതെയുമെ

ക്രബ്ബമത്തുള്ളി തൊൻ കുഴുമിതെവാട്ടം
കാട്ടതിയ്യിൽക്കരീതെതൊങ്ക കാടല്ലോ!

പാക്കുണ്ണ, തുലോം മുഖവിവരനാ-
യക്കി നീരുണ്ട് കാണ്ണു ഭവാനൊയും!

ഭ്രൂക്കനമോ തല്ലപ്പടിക്കടി!!
വിന്ധപ്പറ, കമ്മിക്കണ്ണ ഭേദംതിൽ:

കൈവെടിത്തുകളുത്തുവെന്നോ മഹാ—
തമാവു രാഖവൻ ഭൂഷയാമീയെന്നോ? ,

എന്ന മെമ്പിലി ചോദിക്കു ലക്ഷ്യണ—
നൊന്നുമോതീലു ബാജ്ഞുത്തേക്കണൻ.

അരക്കാട്ടംകാട്ടിലൂടെ നടക്കുവെ
ക്കിവെദിനയാർ ചോദിച്ചു പിന്നെയും;

അപ്പോഴും നോക്കിനിന്നതല്ലാതവൻ
കൈപ്പുപോരാത്തുരച്ചീം ധാതോന്നം.

എന്നതു കണ്ണാട്ടക്കം വിദേഹജ
നന്നനന്നിർബന്ധമോട്. ചോദിക്കയാൽ,

വ്യാകലൻ, വിക്കിവിക്കിപ്പുരത്തു വൻ—
ത്രാഗവുത്താന്തമങ്ങറിയിച്ചതേ..

ഇന്നമൊഴിക്കേട്ടമാത്രയിൽ അജാനകി
തീരെയുംബോധമില്ലാതെ വീണപോയ

അപ്പോഴിതനെന്നയംഗീകരിച്ചതി
ശ്വിപ്പുമിവിയാളാ. നിജ പുതിയേ:

‘കൈവിടാ പാപഹിനയു’ രാമനെ—
നീവിധിമുള്ള ശകയാലാസ്സരാം!

അത്തുമുർക്കിയു സീതയെ ലക്ഷ്മണൻ
വീശിനാനിളംചെന്തളിക്രമ്പാത്തിനാൽ.

ദേവി മെല്ലിനാനന്തിഭിവത്താൽ,
ദേവര്, കളിവാക്ക പറയാലേ!

സന്ത്രജിക്കമോ നിർദ്ദേശയാമെന്നു-
ന്തന്തിരമേനി'യെന്നാക്ക മേല്ലുമേര്,

ലക്ഷ്മണാനന്ന നോക്കിവിലപിച്ചു
വഞ്ചുക്കുട്ടയായ" വീണിത്രപിന്നയും

തെല്ലിടകൊണ്ട് ഭോധമാഡിയുള്ള-
വല്ലിലാണ്ട് രാമനെന്നേത്തവർ,

എന്നെയെങ്ങിനെ ഏകവെടിന്തീടു-
സ്ത്രീനാതാശയനായ രഹ്യ ദ്രവ്യൻ?

എന്നെച്ചാല്പിക്കപ്പീക്കളുാത്തണ്ണവം
തനിൽവൻചീറ്റീത്തവീരാഗ്രിമൻ

സന്ത്രജിക്കമോ നിർദ്ദേശയാമെന്നു-
യന്ത്രജനാമൊത്തത്തന്നു' വാക്കിനാൽ?

ഇന്നിതെന്നുടെ ഭാഗ്യപ്പിഴവുതാൻ !!
എന്ന, മോഹിച്ചുവീണിത്രവീണ്ടുമേ.

പാർമ്മിളം

എന്നതുകണ്ടതേങ്കിക്കരഞ്ഞേപായ്
വന്നിവെം സഹിയാത്തു ലക്ഷ്യണം!

വീണ്ടെഴുർബോധമാന്നതിവെവശ്ര—
മാണിസമിത്രിതൻമുഖംപാത്രവർ

അല്ലത്തുത്തിടനൊത്തുവോച്ചംപട്ടി
ചോല്ലിനാ“ളിനിപ്പൂജയ്യാരാക ലക്ഷ്യണഃ

യമ്മുത്തിയാംകീത്തിമാൻ രാമനോ—
മനുനി * കോരക്കയോത്തുകിത്താന്നതാൻഃ

‘എന്നനിർദ്ദോഷയാണന്നറിഞ്ഞിട്ടും
ധന്യകീതേത്, വെടിത്തുവല്ലാഭവാൻ;

ചേരമൊത്തവവംഗത്തിനിത്താഴിൽ?
എറിയപംപിപ്പിനീര ഫലമിതോ!

താവകോപ്പിപ്പുംശണ്ടനിത്രുംപദ—
സേവചെയ്യവള്ളാകമെന്നവ് വോൻ

കൈവെടിഞ്ഞുകളിഞ്ഞുവല്ലാ; മമ
ദൈവദോഷമേരുവിതിനെല്ലാം!

വീരവീരരിൽമുന്നനാമങ്ങയ്ക്ക
ചേരമാരാകസവ്വത്രകല്പ്പാണം!

* കുലമുഖവായ വസിപ്പുമഹർഷി.

പ്രത്യേകം

അരങ്ങൾക്കുള്ള നിർസ്സരിച്ചുകൊ—
ണ്ടിങ്ങുകാട്ടിയെല്ലാവുംകൊള്ളാമിവരു!

കമ്മണ്ണാവുംഭാവാവാചാ ഭവാന്നനാരാധ
സമമതൻ മമ, നിസ്സാരംമരറപ്പാം;

ജീവംതോരുംഭവാൻ താന്ത്രമമപതി!
കമ്മഷംതപത്സ“മുതിയാലകരംവൻ”

ഭർത്തുമാതാക്കഴുടമെൻ സദ്ദേശം
വ്യക്തമായ“ചൂൽക്കവേണം രജു തമ:

‘ത്രുക്തയായ“പുമാ, ഗർഭിനിയായതോ—
നത്തഭാതമാവു രാമനാൽ വൻകാട്ടിയ;

നിങ്ങൾതന്നെക്കഴഞ്ചോത്തുവാഴ“വൻമുഹ—
സംഗതമാമരണ്യംമലത്തിവരു!”

ലക്ഷ്മണ!ത്രും രാമൻ! തദപീഠു—
രക്ഷയോത്താണെങ്കിൽവെടിയാത്തുതാൻ.

രാമസേവകനസപത്രതുംഭവാൻ
രാമശാസനംചെയ്യുത്തുകതാതാൻ;

രാമസന്നിധ്യപോയ“കൊരകിനി; താം
കേൾമദ്ദൈശ്യായ“തീരട്ടുമാറ്റംദാം!

നേക്കുകുന്നിരെതനൊയിടയിട-
യേംക്കണ്ണേ!! എന്നമുർള്ളിച്ചുവിനൊയം

വീണസീതയെ വസ്ത്രാവലത്തിനാൽ
വീശിമെഡ്ലുന്നണ്ടത്തി രാമാനജൻ

ആധിക്യാനല്ലവാക്കായ്പലവും-
വിശ്വസിപ്പിച്ചു, ‘ദേവി, താൻഹോകട്ട;

അങ്ങളണ്ടത്തില്ലെനല്ലോ, മടക്കലു-
ണ്ടിങ്ങളും’ മീകിതനീരും പുണ്ണാത്രമം’

എന്നമാത്തനായ “ചൂല്ലിവലംവെച്ചു
മനമന്ത്രവും വാത്തതുടങ്ങിനാൽ.

ദേവരൻ നടക്കാരിവയ്ക്കു വിസ്ത്രി-
ക്കാവുമക്കിയാൽ വീക്കിച്ചാനകി,,

‘എന്നയിട്ടുകളിപ്പിയ്ക്കാണതി-
യന്നുനീ ഭർത്തുണ്ണോഭരൻ ലക്ഷ്മണൻ! ’

ജീവിതാധിക്രമപ്രയസിയാമെന്നോ-
ക്കൈവിട്ടുമോ വുമെമ്പരാല്ലെപ്പറ്റൻ?

എന്നചീനിച്ചു കൊണ്ടിമവെട്ടാതെ
നിന്നു, ലക്ഷ്മണൻ, ഗംഗകടപ്പാളം;

പിന്നെയെല്ലു, താൻത്രുക്തയായ്‌വാസ്തവം
തന്നെയെന്നറിഞ്ഞപ്പെട്ടു പോരുക്കാതെ

പ്രാണസംശയാവസ്ഥയിൽ മുർക്കുമീച്ചാ-
ക്ഷാംസിമേൽവീണം വൈദേഹനങ്ങിനി!

അപ്പോഴുന്നങ്ങൾ പക്ഷയുഗങ്ങളുാൽ
ശ്രദ്ധനീർക്കാണ്ടിവന്നു തളിച്ചുതേ;

പുമലക്കമണം പുണ്ണിക്കാണഡവാട്ടം
കോമളമായിവീം കൂളിക്കെത്തന്നൽ;

കൊമ്പനാനകൾ വൻനാത്തിചുറുമെ
അവിക്കണ്ണിൽ നിന്തുത്തണ്ണീങ്ങമായ്:

ധൂളിപററിയപോന്തിങ്കെമയ്യിനെ
ക്ഷാളനംവെള്ളവുംനന്നപോലവെ;

എന്തിതെന്നപക്കുമിഴിയുമാ-
യന്തികേവന്നനിന്നുള്ളറുജം;

സാധുപ്പജ്ജിച്ചുനില്ലായി ദുക്ഷങ്ങൾ
മാധവമാസമോട്ടുകൂടാതെതാൻ!

അതു മഹാസാധ്യപിയപ്പോഴിണർവ്വാൻ
രാമരാമേതിപേരും വിലപിച്ചാം.

‘ഹാ, മമനാമ, ദീനെനക്കവാന്നു,

രാമഭദ്ര, ക്ഷണാസ്ഥാദുമേ,

എന്തിനാംശായതെറരമില്ലാതെന്നോ—

സ്സന്ത്രജിച്ചത്രകാനന്തതിൽവുംവോൺ?’

മുറുമേവം വിലപിച്ചിട്ടുണ്ട്—

ചുറുംമേനാക്കിമങ്ങിമയങ്ങിനാഡാ.

അംഗസ്താഴതുതൻ ശിഷ്ടരാത്രത്വന—

മുറിച്ചുക്കൊമ്പാഡാഗനാം വാല്ലീകി

വിക്കുംബസപരമാമിക്കംചൂടിൽകേ—

കുറംക്കനിവാന്ന് ശിഷ്ടരോടോതിനാന്ന്:—

‘ഭോലാരകാന്താരമല്ലത്തിലത്തൽ എ—

ണംകായവാൺ കേഴ്വതെന്നപോയും നോക്കവിണ്ട്.

അതു മനിശിഷ്ടർ, സീതക്കുന്നിരോടും

രാമരാമേതി കേഴുമിടതെത്തതി,

സുഖിയോദ്ധത്തിയെക്കണ്ണിത്രുംഗരംഗം

പോയറിയിച്ചുകൊണ്ണാൾ മുക്കവിനെ.

എത്തിനാനടന്ന് സീതാന്തികേക്കുന്നി;—

യത്തപസപ്പിയെക്കണ്ണിടന്ന് മെമ്പിലി

‘മാമുനേ, തൊഴാം വേദമുത്തേൻ, മുത-
ഗ്രീമഹാംബുദ്ധേ! എന്നവണങ്ങിനാർ..

‘വല്ലഭനോത്തവാഴുക് വളരെനാർ!!
നല്ലമക്കളുണ്ടായുവരട്ടെ തെ!?’

എന്നിവള്ളുമനറുഹിച്ചാസ്ഥയാ
സുന്ദരിയോടുവോദിച്ചതാപസൻ:—

‘ആരുവാൻനീ? കൊട്ടംകൊട്ടവുകവാൻ
കാരണമെന്തു, ശലേഹു? ചോൽക്കല്ലുാം.》

ചോല്ലിനാർസിത ദീനസ്പരഞ്ഞില-
ക്കല്ലുനോട്ടേരവിത്തും വിരക്കാണ്ടം:—

‘അനരഘേഷം കൂട്ടിക്കാം മഹാമുനേ:
ഗ്രീരല്ലുനാമപത്രിയാകന്നതാൻ;

മേതുവെന്തോ, മഹീശൂരപേക്ഷിച്ചിച്ചു-
നന്തുമെപ്പിഴയില്ലാതെതാനെന്നെ.

എന്നയിങ്ങവെടിഞ്ഞമുടങ്ങിപ്പോയു
മനവനക്കെന്തുജ്ഞത്യാർജ്ജുമിതി!?’

വുവോള്ളിമുവത്തത്രുപോഴിഞ്ഞകോ-
ണ്ണവമോതിയ സീതയെമാറുന്നി.

സാന്തപ്പനംചെയ്യുചൊന്നാൻ:—‘വിദേഹങ്ങൾ
താന്തവചപിത്രമേരികൻ വാല്യീകി;

ചെറുമല്ലുക്ക് വേണ്ടി, നാനുമാം തവ
മരിരാതഭിക്ഷിലുള്ളിപിത്രമഹം!

പോരിക്കേണ്ടാട്ട; കോപമെന്തിക്കുണ്ടാൻ—
ചാതരീലേ, നഞ്ചയനിച്ചുയുതിൽ’

ചൊല്ലിതുകേട്ടസാധപിയാം മെമ്പിലി—
യുല്ലിലുല്ലം കുറ്റേരു കരിക്കാവിൽ

എവമാരപസിപ്പിച്ച ഭിവാന്തുവാ—
ലാവിലാക്കിയാം സീതയെ വാല്യീകി

കൊണ്ടുപോയാൻ, തപസ്പടിനിമാർ കട്ടി—
കൊണ്ടപുണ്യാന്തുമത്തികലേയുട്ടൻ.

വൻതപോന്നിയിയായ വാല്യീകിയെ—
പ്പിത്രന്നനടക്കമജാനകി

ചാതന്ത്രപന്നാം ചന്ദ്രപീഠവേൻ
താരപോലെവിളക്കിമനോഹരി.

താപസാവൃതം സപ്താന്തുമംഗ്രക്കവൻ
താപസിമാക്കാട്ടിനാൻ സീതയെ;

സീതയ്യസ്തിമാരേവണ്ണദിനാർ
അംതിയോടവർ പുതക്കിനാരേവങ്ങം.

ചോല്ലുള്ളുഷിഗ്രേജുൻ സ്വന്തിഷ്ടരെ-
ചുണ്ണിവിട്ടു, ജാനകിലേവിക്കായ്;

നന്നരമിലയെന്നിവകൊണ്ടതി—
രമ്പുമായോരുപാപ്പിടം തീപ്പിച്ചാൻ.
“
തന്ത്രകായ”കിഴങ്ങുണ്മായ “വാലുകി—
യേംാത്തത്രുഗ്രുഷചെയ്യപാത്താളവരം—

രാമനാമം സൃഷ്ടിച്ചും ജപിച്ചുമാ—
ആരീമഹാസാധപ്രിയങ്ങളിനാർ പോകിനാർ—

ജാതരായ്യുന്നപിനെ യമാകാലം
പുതശാത്രക്രണങ്ങുകമാരകൾ,

രാമചന്ദ്രൻറനേർപ്പകർപ്പായണി—
രാമനുപരായഗ്രപ്രികൾക്കൈണ്ടുമേ.

സീതപുറരക്കിടാങ്ങഡംക്കവള്ളുന്നായു—
ഞജാതകമ്മാഡിചെയ്യിതു വാലുകി—

കമ്മമെല്ലാം കശലവത്താലെയാ—
ണമുനിചെയ്യുതന്ത്രിമമന്ത്രജ്ഞങ്ങൾ;

എന്നതുള്ളല്ലോക്കൾവ-
നന്നപേരിൽ വിളിപ്പേട്ടുകൂടിക്കാ.

മംഗളകുംഭ മാമുനിചെയ്യുംയാൽ
മഞ്ചുംബക്കിക്കുക്കുള്ളിരുത്തുംലാം.

മെമ്മിലീപ്പത്ര ശ്രദ്ധപ്രക്ഷേഖവിൻ
ചാതുരിയിൽവളർവ്വനുക്കമായ്,

കായ്ക്കിശങ്കളജിപ്പുങ്ങുകെഴും
മെയ്‌കൊഴുള്ളുങ്ങേഡിന്തിമിന്തമേ.

ചെയ്തുകാലത്തുപനയനംമനി
വേദവേദാംഗപാംകഴിപ്പിച്ചു;

അറീയന്നേപ്പരാമാധനങ്ങളും
മെമ്മിലേയരയല്ലസിപ്പിച്ചുതേ.

പിന്നുനൽകിനാൻപൊന്നണിപ്പാപരു-
മവൈച്ചങ്ങാത്തതുണിരയുമവും,

വൈരികൾവിറകൊള്ളുമ്പേഡ്രമാം
വാങ്ചവട്ടും, ചട്ടറവബ്യർഗവും,

കീറിയന്നവരാത്തപരിചയും
കുറിയന്നിൽപ്പേക്കം മുകനാമൻ.

വാദംപരിചവില്ലേന്തിയങ്ങാഗ്രമേ
വായ്‌ചാരോദയോടശ്രീകർപ്പോലവെ

മോദശിലരായ്‌സ്സുംവരിയുടൊന്ന്-
വേദപാഠഗരാമക്ഷമാരരെ

കണ്ണസീതയുടുംവില്ലേഖജാതമാ-
മിഖാൽക്കുന്നിക്കളുംതൃതമനസ്സുറരും.

* മേഘംകരനഗിരം

(കാകളി)

- മേഘയ്യിടമായ്, പ്രണീതാനദീതടേ
മേഘം കരാവൃമായുണ്ടായപത്രനം
- ഉന്നതഗോപുരവപ്രഞ്ചം, പൊൻതുണ്ണം
മിന്നിനവിസ്തീർണ്ണവിത്രുമരാലകൾ,
- സദ്ഗുത്തരായ് ഗ്രീയതരായ്‌വണികളാ-
യല്ലാംസുവരായിപ്രശാന്തരാംപാർപ്പകാർ,
- തക്കൾക്കാക്കിത്തുറംയശിസ്തംഭ-
പംക്തികൾ, ചേലോത്തച്ചപരവിമികൾ,
- ചൂഞ്ഞാംകുരിവെ ഒരു ധർശം.

കിങ്ങിനിക്രൂട്ടം കിലുങ്ങംപതാകകൾ,
 സെറിയിൽക്രൂക്കം മരാളപികാളികൾ,

 ടിക്കകൾമാറരാലിക്കൊള്ളി മറരയോലി,
 പുണ്ണരവൃാപിപ്പേരുംപരയോച്ചകൾ,

 രാജമാർഗ്ഗങ്ങളിൽവേണ്ടവീണാരവം,
 രാജീവനേർമ്മവീമജീരശിജിതം,

 വാജീദ്രവേഷകൾ, വാനിൽഗ്രഹങ്ങളെ
 വീജനംചെയ്യും പതാകാനുലാനിലൻ

 എനിവയെയാളു, ദിക്ക്‌പാലപുരങ്ങളോ—
 കൊന്നപൊതക്രൂവാൻ നോക്കംപുരിയതിൽ

 ധാന്യങ്ങളാണ്ടുവിശേഷപരൻ, ശാർഡ്‌ഗ—
 പാണി, സത്രപപരമ്പരം,മച്ചുതൻ,

 ലോകാക്ഷികൾക്കൊരുജീവിത,മീറ്റിരാ—
 ലോചനാംഭോജാർച്ചുംതോഭാരവിന്റെ

 ശ്രീവത്സവക്ഷസ്ത്രത്തിൽസ്തുരോദ്ധര—
 ശ്രീവനമാലകൾചൊരുത്തും ത്രിവികുമൻ,

 തമ്പാദരണമനേകമണികയാൽ
 രത്നങ്ങൾചീനിയ വാരിയിപ്പോലെയും.

അമിന്ത്യവിനാക്കളും വളർക്കാണ
കാർമ്മകിരംപോലെയും ലാലസിക്കനാവൻ;
അനന്തരിക്കാത്തംസമാം സപാമിയൈ-
ചേരുന്നംഡർ ചൂലുടും ഭവബന്ധനം
എങ്ങളുടുമ്പുമേഖലാതീത്മമനനാനാതിൽ
മുങ്ഗിയാൽപ്പു കാമംഡംഗം ധരിപദം
അങ്ങലിവേരും റൂസിംഹത്തവിഷ്ണീക്കി-
ലരുംപോംസപ്പുജമോഗ്രപാപണദ്വാരം.
മേഖലയിക്കൽ ദ്രോണയന്ത്രം പ്രശ്നം
ലാക്കയൊഴിയും; മൊഴിയാത്ത വിജ്ഞാവും.

* ക്രിവാദ്ദേശം

എന്നായതു സമസ്യാദ്ദേശം-
നന്നാരുചാലുവിജനം ഇയത്തുകൾ,
പാരിനെല്ലാം സപത്രതമായും നില്ക്കുന്ന
കാരണമാമദ്ദുവും എതാന്തനന.

* ലാവക്കശമാരോട്ടുട്ടി വാല്ലീകിയുടെ അപ്രഭൂമതത്വിൽ
വസിച്ചിരുന്ന സീതയെ അശ്വമേധയാഗത്തിൽ മഹാരാജക്കി
യായ "പങ്കകാളിവാന്നവേണ്ടി ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുവയ്ക്കു
ശ്രീരാമൻ ലക്ഷ്മാനന്ന അയയ്ക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ സീത
ശ്രാട്ട പറയുവാനെല്ലിച്ചു സദേശമാണ്" ഭ്രംസദേശം.

ഇന്നപരമല്ലെങ്കിനെന്തെന്ന—
യാത്രയിച്ചപോതനു കാഞ്ഞങ്ങളിൽ;

പിഡിതിനെമറക്കുവരങ്ങിനെ
പിള്ളടരില്ല സൗഖ്യബന്ധങ്ങളിൽ?

വില്ലപൊട്ടിയും, ഒക്കേയിതന്നുള്ളി—
ലല്ലബാധിയുംലും, നുഹീനതീപ്പുടൽ,

അപ്പി, കാർന്നനുകലവിട്ടേയോ
നിനെ മോഴ്ചിക്കലും, നീവം പിനിടൽ,

ആശരേപ്പനേപ്പാരിൽ വധിയുംലു—
അംഗരക്ഷയുവംഗൾ സഹായിയേണ്ടിൽ,

നിനെനേന്തൽ, ശ്രദ്ധം നിറവേറൽ,
ധന്യാർഥിലേ, സപ്പെന്ദ്രസമാഗമം,

നാട്വാഴുരണ്ടാമത്രം നിഹീനവേർ—
പാടിവയ്ക്കുക്കൈമുലമല്ലുംതാൻ,

ഉന്നിവാരമത്രതാൻപ്രസാദിപ്പി—
തിന്നനാം വീണ്ടെമാത്രാത്മിപ്പതിൽ!

ആരങ്ങമരമരറരാത്രമട്ടാക്ക—
മാരിൽനിന്നലകിന്നംദക്ഷയം,

അതുമിഹേതുവാതാനംജഗദല--
യാതനായി പ്രമണത്തിത്തദ്ദേശ്വരതാൽ;

ജഹുവർദ്ധകഭൈല്ലും വിദേഹങ്ങൾ,
പിരുടങ്ങൾ നിത്യമദ്ദേശ്വരത;

ഇംഗ്രേസ്ക്കുളിക്കിലെതീരളളി;
നീയിതുജ്ജി പ്രലോം വനാന്തരേ.

തന്പി, മുൻബാധാരീപുള്ളം
നിന്മിലെന്നുഹാഡിയുവനാ, കവാദ്

ലോകരേയുമദ്ദേശ്വരതയും താളി
സപീകരിപ്പാർ വിളിക്കന്നനിന്നെതാൻ
ദോഷരക്കയാൽ സ്നേഹംവിരുദ്ധമാം;
ദോഷജതക്ക്രത്പാരമാസ പാദ്ധ്യാം.

നീണ്ടയം സ്നേഹശോധനമാണോ, എന്നു
നിന്മിലിച്ചവയുതന്നുധരിക്കുന്നീ;

അലാകരക്ഷയും സാധി പ്രതാനിതിൽ
ഗ്രീകരി, സദാചവാരാനവുത്തിയാൽ.

ദേവി, നാംനടപ്പുങ്ങേഡാൻ ഗണിയ്യായ്ക്കി-
ലാവിധിച്ചെയ്യു ലോകൻനശിപ്പോം!

ഉള്ളപലിപ്പോന്ന നമ്മുടെസർക്കിൽത്തി
യുള്ളപലിപ്പോന്ന നമ്മുടെസൗഹ്യം;

ഉള്ളപലിപ്പുവനമ്മുടെവംഡങ്ങൾ-
ഴിയ്യപലിപ്പുവനമ്മുടെ കമ്മങ്ങൾ;

ഈമഹിയിക്കലുള്ളപലരായ്‌വരം
നമ്മുടെകീഴ്ത്തിപാട്ടംപരിഷകർ;

നമമുള്ളിൽ ഭക്തിഭാവമാക്കിട്ട്,വർ,
ജനമുന്നത്രുമയാണ്ണീകരണംവോ!

எது ஈடு ஒடு பீ ல புரூக்கண்டி

1. ஸாக்ஷாத் ஸி.வி. (ஸுப்ரஸிதை.ஸாமித்ரகா
ரணகிரியன் ஸி.வி.ராமல்பி
கூட்டுக் ஜிவிதங்களிடு.) (ஏ) 8-0
வொய்க்குள்ளங்காயற். 2-8-0
2. மாப்பிள்சுவட்டிஞ். (புவங்கா—மலீராஜி
ஶவந்தாநாளின்ற கணாங்க
குாக்காதி கார்ம கா அ-கு-^o)
வித்பாங் தெரப்பிஞ் சக்ளி
மேஙாங் ஏ-0. ஏ-0. 0-12-0
3. நாற்கி (கை ஜபூாக்கிஸ்" செந்தகம்.) வி 0-8-0
4. உள்ளித்தகி. வெலுவரிதங்.
ஏ.பி.ஏற்காடுவழி அரணி துங்.
1-2-0
5. உடுக்கைப்பரிகரம் (நாளித்தீங்காரம்
மாத்தாளையவற்று மஹாரங்காவி
தாங்கும் பூ யங்கிய கா ட
ஈக்காங்காவுராங்கும் ஜிவுவா) (ஏ)
1-0-0

கு ட வா ல யா எ கூ யீ ட பூ ட
தீங்காந்தூபுரம்-I

